

PRIMORSKA BORBA

strošna plačana v gotovini

Leto III. — Št. 8

Ajdovščina, 23. februarja 1947

Cena 4 jugolire — 8 metrolir.

Rdeča armada je zmagala zato, ker je bila zvesta in do kraja predana svojemu ljudstvu, in zato jo je ljudstvo ljubilo in podpiralo kot svojo lastno armado.

Zgodovina VKP(b)

Dan Rdeče armade

Rdeča armada je armada zaščite miru in prijateljstva med narodi vseh dežel

Generalisim Stalin

Tito: Obletnica Rdeče armade

Lik rdečearmejca — zmagovalca

volucionarno borbo vodil veliki učitelj in voditelj Stalin. To so bili torej razlogi, zakaj je Rdeča armada zmagovala, zakaj je oboroženi narod zmagoval vsem težkočam in pomankljivostim nakljud.

Uloga Rdeče armade v razdobju graditve

Ko je premagala in uničila kontrarevolucionarne in intervencionistične bande, Rdeča armada ni bila razpuščena, temveč je ostala, da z isto požrtvovalnostjo in heroizmom izvršuje svoje naloge v prvih letih graditve socializma. Ta leta, leta po zmagi nad zakletimi sovražniki, so bila za mlado Sovjetsko republiko najtežja. Država je bila razbita, gospodarstvo in promet po zaslugi zločinskega uničevanja kontrarevolucionarnih tolp popolnoma uničena. Treba je bilo delati za obnovo države, treba je bilo popravljati uničene proge in graditi nove. Treba je bilo pomagati graditi naša, saj so kontrarevolucionarne tolpe bile požgale cele vasi in mesta. Treba je bilo na hitro graditi najvažnejše tovarne. Istčasno pa je bilo treba na mejah Sovjetske zveze čujske stražiti in odbijati napade raznih plačanih tolp, ki so se kot divje svinje zaletavale v ograja mlade Sovjetske republike, da bi ovirale graditev in razvoj. Vse te in mnoge druge naloge je izvrševala Rdeča armada v teh časih s prav takim junaštvom, s kakršnim se je nekoč borila na bojišču proti sovražnikom mlade Sovjetske

zveze so svojo varnost zaupali svoji Rdeči armadi, zaupali so ji, da čuva meje socialistične države. Ta naloga Rdeče armade ni bila lahka. Meje Sovjetske zveze so ogromne. Edinice Rdeče armade so morale pogosto biti ogrožene bitke z zapeljanimi uporniki, ki so jim mednarodni kapitalisti pomagali z orožjem in z denarjem, da bi na ta način škodili Sovjetski zvezi. V daljnih azijskih peščenih stepah je Rdeča armada bila ogrožena borbe s tako zvanimi basmači, ki so jih zapeljali razni begi — veleposestniki, plačanci inozemskih kapitalistov. Prav tako je bila Rdeča armada v stalnih spopadih z japonskimi bandami, ki so skušale prodrati na sovjetsko ozemlje.

Tako se je torej borila, tako je delala, tako je rasla in se razvijala v tej borbi mlada Rdeča armada, narodna armada, armada delavcev in kmetov. Narodi Sovjetske zveze svojo Rdečo armado ljubijo. Vsaj sovjetski državljani govorijo o njej z ljubeznijo, kakor o nečem, kar je vsem skupno in vsem drago. Govorijo o njej kakor o otroku narodov »narodnoje detišče«. S ponosom pošiljajo vanjo svoje sinove. Biti vojak Rdeče armade pomeni za vsakega državljana Sovjetske zveze veliko čast. Ob vsakem novem rekrutovanju, ko vaščani iz kolhozov, delavci iz tovarnen spremljajo svoje mladince v Rdečo armado, jih vodijo kolektivno ter jim na mitingih in zborovanjih dajejo navodila, da bodo v vrstah Rdeče armade vredni predstavniki njihovih kolhozov in tovarnen. Vsakega poedince krasnoarmeja iz kolhiza ali iz tovarne pošiljajo v Rdečo armado vaščani in delavci kot predstavnika njih vseh. Vsi so nanj ponosni in skupno skrbijo zanj ter se zanimajo za njegov napredek in uspehe v Rdeči armadi.

ske revolucije in Rdečo armado, ki so se je ti politiki toliko bali.

V tej velikanski borbi za ohranitev socialistične domovine, v borbi za svobodo vseh zaslužjenih narodov, je Rdeča armada prav tako orodje miru, kajti njena zmaga nad fašistično pošastjo pomeni svobodo vseh zatiranih in zaslužjenih, pomeni mir, po katerem teži izmučeno človeštvo.

Rdeča armada — armada vseh zaslužjenih in tlačanih

Rdečo armado ljubijo ne samo narodi Sovjetske zveze, njo ljubi vse delovno ljudstvo na svetu, njo ljubijo vsi zatirani in zaslužjeni. Njo so do te vojne ljubili kot veliko upanje vsi hrepeneči po boljši bodočnosti: njo še silneje ljubijo, odkar se je pokazala kot nepremagljivi zid proti fašističnim osvajačcem, ki teže osvojiti in zaslužiti ves svet. Niti ena armada v Evropi, niti ena armada na svetu, niti vse skupaj niso bile sposobne zaustaviti krvavega fašističnega osvajačca. To je zmogla, prva in edina, herojska Rdeča armada, ki krvavih fašističnih hord ni le zaustavila, ampak jim zadaje smrtno udarec in jih goni v paničen beg. Tako imenovana Hitlerjeva vojna mašina se drobi pod udarci herojske Rdeče armade, ki krvavi in se nečloveško žrtvuje v borbi proti največjemu sovražniku zaslužjenih narodov, proti največjemu sovražniku kulture in napredka. Zaslužjeni evropski in drugi narodi upirajo svoje oči v herojsko Rdečo armado, jih upirajo na bojišče, kjer milijonske množice sovjetskega ljudstva skupno z Rdečo armado z velikanskimi napori uničujejo fašistično zver, ki je ogrožala ves svet, ki prinaša povsod samo smrt, požar, uničenje in mrak. Na tem bojišču preliva jo dragoceno kri sinovi sovjetskih narodov, padajo življenja onih dragocenih kadrov, ki jih je s toliko skrbjo in očetovski ljubeznijo vzgojil tovariš Stalin. Življenja tisočev fašističnih psov niso vredna enega življenja borca Rdeče armade. Zato torej vsi zaslužjeni in zatirani narodi vsega sveta z brezmerno ljubeznijo zaupajo Rdeči armadi, ki jim nosi svobodo, mir in srečno bodočnost.

V viharju te orjaške borbe, ki jo bje Rdeča armada proti osvojenim fašističnim osvajačcem, so se razbile v prah vse klevete, s katerimi je mednarodna reakcija blatila Sovjetsko zvezo in herojsko Rdečo armado. Zdaj, ko je Hitler zgrabil za vrat svoje kapitalistične nasprotnike, ko jim teče voda že v grla, njim, ki so Hitlerju pomagali, ki so ga oborožili in podpirali, zdaj morajo tudi to priznati, da je poslanstvo Rdeče armade osvobodilo, da je samo ona sposobna onemogočiti zdvijanjem fašističnim osvajačcem vzpostavitev srednjeveškega suženjstva in mračnjastva.

Rdeča armada je armada vseh zaslužjenih. S svojim herojskim zgledom vzpodbuja vse tlačane narode, da se z orožjem upro osvojenemu fašističnemu osvajaču. S svojim herojskim zgledom vliva Rdeča armada novih moči zaslužjenim narodom Jugoslavije, da se še odločneje bore proti Hitlerjevemu ter Mussolinijevemu in drugim okupatorskim hordam, da se še odločneje bore proti krvavih domačim okupatorskim hlapcem: proti Paveliću, Nediću, Mihailoviću in raznim petokolonskim banditom. S svojimi podvigi vliva Rdeča armada vero v zmago vsem zaslužjenim evropskim narodom, ki se vse bolj odločno dvigajo, da obračunajo z krvavim fašističnim psom, s Hitlerjem.

Zakaj je Rdeča armada nepremagljiva

Rdeča armada je oborožena z najpopolnejšim orožjem. Rdeča armada je oborožena z globoko zavestjo, da se bori za resnično stvar, da brani svojo srečno in svobodno deželo, da brani pridobitve velike proletarske revolucije, da brani socializem, ki je ustvaril dosle neznane pogoje kulturnemu in ekonomskemu razvoju državljanov velike socialistične države — Sovjetske zveze. Rdeča armada, ki se bori na fronti, ni samo priljubljena narodom Sovjetske zveze, temveč je z njimi nerazdvojno zvezana, nerazdvojno zvezana z ozadjem, s tovarnami, kolhozi z znanstvenimi inštituti, ki si z

Nadaljevanje na 2. strani.

Rdeča armada v miru

Rdeča armada v miru se popolnoma razlikuje od ostalih armad. Mirnodobna služba v Rdeči armadi za krasnoarmejece ni kasarniška služba vojaškega dela, raznega šikaniranja in gnajvaže, kakor je to v raznih buržujskih armadah, ni služba, ki nanjo s toliko mržnje in prezira gledajo vojaki, ki v teh armadah služijo. Služba v Rdeči armadi ni le vojaška šola in vaja v vojaških izkušnjah, ampak prava narodna šola vsestranske politične in teoretične vzgoje. Ogromen del nepismenega prebivalstva Sovjetske zveze se je v prvih letih življenja Rdeče armade v njej naučil čitanja in pisanja, dobil prve pobude za razširitev svojega znanja, za ljubezen do knjige, do znanstvenih del Marksa, Engelsa, Lenina in Stalina. V Rdeči armadi so obvezne ure za proučevanje del teh velikih proletarskih sinov. V vsaki edinici Rdeče armade je knjižnica. V teh knjižnicah je čisto do 10.000 knjig najbolj znanih ruskih in sovjetskih klasikov. V vsaki kasarni Rdeče armade so razni krožki, umetniški in literarni, kjer sodelujejo najbolj nadarjeni sinovi delavcev in

kmetov. Dalje slikarji samouki, ki v Rdeči armadi pod vodstvom pravih umetnikov ali pa talentiranih amaterjev rišejo in slikajo razne oljate slike, ki krasiijo njihovo slikarsko dvorano. Često so te slike zelo visoke umetniške vrednosti in večinoma prikazujejo razne prizore iz minule državljanske vojne in iz poznejšega življenja mirne graditve socializma. V kasarnah Rdeče armade vidi obiskovalec zelo uspešna kiparska dela. Krasnoarmejec kot amaterji-kiparji mesijo glino in drugo maso in oblikujejo iz nje poprsja in kipe mnogih narodnih ljubimcev, a največje kipe svojih velikih voditeljev in svojih vojaških vodij. V vsaki kasarni Rdeče armade je dvorana za šahiste, kjer ob prostem času šahira na stotine in stotine krasnoarmejev. V kasarnah Rdeče armade se oglašajo zvoki raznih glasbil, na katerih se krasnoarmejeci uče igranja. V kasarnah Rdeče armade goje tudi vsestranske razne športe. Taka je kasarna Rdeče armade, iz nje prihajajo državljani, zavestni graditelji nove družbe, graditelji socializma.

Uloga tovariša Stalina pri graditvi Rdeče armade

Tovariš Stalin ni bil samo organizator zmag Rdeče armade v minuli vojni proti intervencionistom in kontrarevolucionarjem, marveč je neprestano, od samega nastanka Rdeče armade poleg svojega naporega dela skrbel zanj, za zgraditev njenih vodilnih kadrov, za njeno oborožitve itd. V posebno skrb je tovarišu Stalinu zgraditev novih komandirštev Rdeče armade. Leta 1935 je na sestanku gojenec, ki so končali vojno akademijo, tovariš Stalin izrekel znano, globoko misel: »Kadri rešujejo vse.« Ta velika misel tovariša Stalina govori o tem, da so ljudje oni, ki rešujejo vse, da so ljudje največji kapital in da se je vprav zato treba najbolj posvečati ljudem. Ta misel je bila izrečena zato, da bi bili bodoči voditelji Rdeče armade opozorjeni, da morajo kar najbolj vestno skrbeti za kadre, za ljudi kot vse narodno last, ki jih je treba z ljubeznijo vzgajati, dvigati in varovati.

Tovariš Stalin se prav posebno briga za oborožitev Rdeče armade. Ni sistema letala, tanka, topa in drugega bojnega orožja, pri čigar izpopolnitvi in ustvarjanju ne bi sodeloval s svojimi nasveti in pripombami tovariš Stalin. In prav zaradi tega Rdeča armada naravnost obožuje svojega velikega svetovaleca in voditelja in z njegovim imenom na ustnicah delajo v sedanjih borbi za obrambo velike socialistične domovine krasnoarmejeci naravnost legendarna junaška dela. S Stalinovim imenom na

ustnicah jurišajo krasnoarmejeci na sovražnikove utrdbe, jurišajo na osvojenih fašistične osvajačce z neobzdrano voljo, da uničijo sovražnika, ki se je drnil riti s svojim svinjskim rilem v evetoli sovjetski vrt.

Dvanajst let so v stalni nevarnosti pred kapitalistično intervencijo in v kapitalistični okolici narodi Sovjetske zveze pod vodstvom svojega velikega voditelja brez hrupa, toda vztrajno gradili Rdečo armado, ki so jo z vseh strani toliko obrekovali in ki je v današnji borbi proti fašistični kugi s svojo močjo, s svojo oborožitvijo in s svojim heroizmom začudila ves svet.

Do sedanje vojne je bila Rdeča armada orodje miru. Njena moč je bila raznim imperialističnim osvajačcem velika ovira v poskusih, da bi izzvali vojni spopad. V svoji politiki miru se je Sovjetska zveza opirala na moč svoje Rdeče armade. Borec se za mir in proti Hitlerjevemu osvajaškemu težnjam, je bila Sovjetska zveza pripravljena dati v službo miru tudi svojo Rdečo armado. To je povedal predstavnik Sovjetske zveze na seji Društva narodov v Ženevi 1937. leta. Toda takrat neki slepi in zlonamerni politiki niso hoteli, da bi evropski narodi s pomočjo Rdeče armade preprečili Hitlerjeve osvajaške namene. Zlobno so pričakovali in tajno podpirali Hitlerja, da napade Sovjetsko zvezo in tako uniči pridobitve velike proletar-

Napisano in prvič objavljeno februarja 1942 v osvobodjeni »Vostok«, kjer se je takrat nahajal Vrhovni štab Narodno osvobodilne partizanske in dobrovoljske vojske. Prva izdaja na ciklostilu. Druga izdaja je bila tiskana marca istega leta v tiskarni Pokrajinskega komiteja KPJ za Črno goro in Boko. Brošura je bila doslej razmnoževana mnogokrat v vseh jugoslovanskih jezikih.

Prekaljena v viharju herojskih borb v veliki proletarski revoluciji, v viharju borbe proti kapitalističnim intervencionistom in njihovim domačim hlapcem, proti raznim generalom in atamanom, slavi danes herojska Rdeča armada svojo 24. letnico v viharju najsilnejših in krvavih borb za obrambo svoje velike socialistične domovine, za obrambo človeštva pred srednjeveškim in fašističnim mračnjastvom.

Ko je bila Rdeča armada ustvarjena, je bila mlada Sovjetska republika v veliki nevarnosti: nevarnost ji je grozila od znotraj — zoper njo so se zgrnili razni carski generali, vojvode in atamani, ki so načelovali vsem onim temnim in reakcionarnim silam, ki se je nanje do revolucije opiral ruski carski absolutizem. Toda niti v času, ko je še besnela prva imperialistična vojna med vsemi imperialističnimi silami, te sile niso pozabile z intervencijami in z materialno pomočjo carskim generalom izpodkopavati mlado sovjetsko državo, državo delavcev in kmetov.

Jedro Rdeče armade se je skovalo iz prvih oddelkov Rdeče armade, iz vrst leningrajskega in moskovskega proletariata, ivanovo-voznosenskih tkalcev, uralskih in sibirskih rudarjev, pušlovskih metalcev, kronštatskih mornarjev, iz vrst siromašnih kmetov in brezdomcev. To so bili prvi oddelki, ki so pod vodstvom herojske boljševiške partije z genialnim Leninom in njegovim zvestim sodelavcem tovarišem Stalinom na čelu rasli in jekleneli v borbi za zmago pravice delavcev in kmetov; čeprav so se že leta 1917 milijonske množice ruskih delavcev in kmetov borile proti kontrarevoluciji, vendar je bila Rdeča armada kot taka formirana šele 1918. leta. Leta 1918 je bilo leto sijajnih zmag mlade junaške Rdeče armade. Leta 1919 je bil razbit in uničen Kolčak, razbit in uničen Judenič, razbit general Denikin in mnogi drugi kontrarevolucionarni generali, obenem z njihovimi generali — mednarodnimi kapitalisti. L. 1918 je bilo leto težkih in krvavih borb, leto mnogih preizkušenj za mlado sovjetsko republiko, za herojsko armado delavcev in kmetov, za bodočo slavno Rdečo armado. V tem letu so na mlado Sovjetsko republiko z vseh strani z vso silo pritiskale intervencionistične vojske in vojske kon-

trarevolucionarnih generalov. To leto so se herojski oddelki delavcev in kmetov ovenčali z neumrljivo slavo v borbi s sovražnikom, ki je bil močnejši po številu in po opremlitvi. Skoro goli in bos, pogosto brez municije in dobrega orožja so ti oddelki premagovali in razbijali dvakrat, trikrat močnejšega sovražnika. Poletna suša in strašna zima, ki je prišla leta 1918. leta, jim nista mogla streči poleta in vere v končno zmago delavcev in kmetov.

Kdo so bili slavni organizatorji Rdeče armade, armade delavcev in kmetov? Inicijator in organizator Rdeče armade je bil genialni Lenin. Organizator in strateg mlade Rdeče armade je bil Leninov sodelavec tovariš Stalin. On je delal načrte, ki so povzročili zlom južnih kontrarevolucionarnih armad. On je prišel v Caricin, zdaj Stalingrad, kot vrhovni opolnomočenec, da organizira obrambo Caricina v najtežjih trenutkih, ko so se iz domskih step že približale divje kontrarevolucionarne horde. On je organiziral obrambo Caricina, čigar plodne ravnine so bile nujno potrebne za prehrano prebivalstva po mestih in vojske na frontah. Pri tem mestu je tovarš Stalin skupaj s tovarišem Vorošilovim in Budonijem zadal smrtni udarec kontrarevolucionarnim bandam in ohranil Caricin. Tu, na caricinskih poljih, v srditih borbah z reakcionarnimi kozaki je rasla in se razvijala slavna L. konjeniška armada s tovarišema Budonijem in Vorošilovim na čelu. Skupaj s tovarišem Leninom je organiziral in vodil Rdečo armado tov. Frunze. Tov. Frunze je bil prvi komandant mlade herojske Rdeče armade.

Kaj je prav za prav vodilo Rdečo armado od zmag do zmag, do uspele obrambe mlade Sovjetske republike pred poskusi vseh inozemskih in notranjih sovražnikov, da jo uničijo? Proti mladi Rdeči armadi so se borile milijonske armade intervencionistov in ruskih kontrarevolucionarjev; te armade so bile najmodernejše oborožene, vodili so jih razni generali in vojni specialisti. Toda vendar jih je premagala Rdeča armada, ki so jo vodili sinovi delavcev in kmetov, dotleji navadni vojaki in delavci. Toda Rdeča armada je zmagovala, ker se je v njej zbiralo vse, kar je bilo v Sovjetski zvezi poštenega in rodoljubnega. Zmagala je zato, ker so v Rdeči armadi bili delavci in siromašni kmetje, ki so z vzgledno požrtvovalnostjo vodili množice za sabo. Zmagovala je zato, ker narod Sovjetske zveze ni želel, da se povrne staro, temveč je v novi sovjetski državi videl svojo boljšo in srečnejšo bodočnost. Zmagovala je zato, ker je borbo vodila herojska Boljševiška partija, katere člani so bili prekaljeni v neprestanih borbah proti carskemu absolutizmu — za pravice delavcev in kmetov. Zmagovala je zato, ker je re-

**VOJAŠKA SODIŠČA DE GASPERIJEVE ITALIJE ŠE DANES OBSOJAJO ONE SLOVENCE,
KI SO POBEGNILI IZ BIVŠE FAŠISTIČNE ARMADE IN KOT PARTIZANI SODELOVALI
V BOJH ZA ZLOM FAŠIZMA**

Ne samo, da se predhrznejšo na tako razsodbo napisati napis »Repubblica italiana in nome del popolo Italiano«, ampak si upajo tak fašistični dekreti celo poslati ljudskemu sodišču v Ajdovščino v nadaljnje postopanje,

Prej omenjeni primer ni edini. Da je tak sistem sodstva povsod in da je to sistem, dokazuje tudi kazenska odločba Vojaškega sodišča iz področja v Palermu, ki je bila izrečena pod predsedstvom kapelana Giuseppea Gattusa. V tej odločbi se proti obtoženi Miroslavu Vidmarju od Janeza in Antonije, roj. 21. julija 1920 v Rihemberku, izreka sodba na eno leto vojaškega zapora ter na plačilo stroškov kazenskega postopanja, ker se

Razumljivo pa je, da De Gasperi-jevi justici naši partizani, kot je Stegovec in tisoči drugih, niso vseh, ker so to borci za pravice delovnih množic, od katerih se uče tudi prave patriotične delovne množice v Italiji, kako se je treba boriti proti reakcionarnim oblastnikom za svobodo naroda. Moti pa se ta gnila justica, če misli, da bo s takimi papirnatimi obsodbami pogasila žerjavico, na kateri stoji. S takimi akti se samo neti požar, ker ob tem jasno spoznavajo množice pravi obraz reakcionarnih sil, kot je De Gasperi z vso svojo imperialistično agenturo.

To pa še ni vse. V tednu »Naše knjige« je na bralnem krožku v sindikalnem domu govoril tov. Štrbenk o pomenih naše knjige. Dijakinje učiteljsišča pa so prebrale nekaj odlomkov iz Cankarjevih del. K sklepu pa je spregovoril v imenu novo ustanovljene Ljudske knjižnice tov. Cazafura. Udeležba pri krožku je bila tako velika, kot še nikdar doslej.

Druga stran originala.

V dvorani prosvetnega doma v Postojni je bila slovesna otvoritev glasbene šole. Slovesnost je otvoril tokrat Henrik Paternost, predstavnik novega zavoda, s pozdravom zastopnikove oblasti. Poverjeništvu PNOO, Okrajni inšpektorat NOO, mestnemu NOO, in množičnim organizacijam. Nato je v kratkih potezah orisal zastopnik in glasbeni referent Poverjeništvu PNOO v Ajdovščini pomen in namen glasbene šole, ki teži za tem, da nudi priliko čim širšim množicam za pouk v glasbi, naj dvigne ljudsko glasbeno kulturo. Glasbena šola v Postojni je četrta slovenskem Primorju. V Trstu in Gorici sta obstojali glasbeni šoli že pred uničili pa so jih fašisti in sta bili sicer danj obnovljeni. V Idriji in Postojni pa so na novo ustanovljene, kljub težavam, ki jih ima naša oblast, ne da bi se obnovi, ampak tudi z novo gradnjo.

Za otvoritveno predstavo so izbral igro znanilca naših dni, pisatelja Cankarja »Kralj na Betajnovi« in s tem simbolično prikazali pot novemu odru. Prva

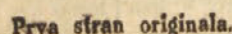
To je kratki opis dela tolminskega ljudstva na polju prosvete. Ljudstvo se vzgaja, šola, dviga svoje umetniške vline, ker ve, da s tem utrjuje svoje ustvarjalne sile, s katerimi gradi svojo domovino, Titovo Jugoslavijo.

Z rednim obiskom, vzorno disciplinirano in z velikim zanimanjem za pouk dokazuje obiskujoča mladina, da se spolni meri zaveda bodočih nalog in se zanje tako najtemeljitejšo usposablja.

Zbor se je od svojega zadnjega nastopa v radiu, dne 15. decembra prejšnjega leta znatno izboljšal. Moškemu zboru manjkajo glasovi, zlasti v prvem in drugem tenorju, bas je najboljši. Boljše zveni mešani zbor. Pevci bi morali poznati vsaj osnovne pojme tehnike, da bi delo hitreje in učinkoviteje šlo od rok. Vendar je zbor lahko vesel svojega dela in uspešega koncerta. Ako bo volje za delo, uspeh ne bo izostal. I. S.

Ljudstvo je bilo s tem peštrim sporedom zadovoljno. Kljub skrajno slabemu vremenu je bila udeležba številna (prišlo je okrog 350 oseb).

Tako je naše ljudstvo proslavilo slovenski kulturni praznik. Vera iz Žej

Naloge KLO-jev pri ustanavljanju krajevnih državnih gospodarskih podjetij

Splošni zakon o ljudskih odborih nalaga ljudskim odborom dalekosežno gospodarsko-politično delo, ki odgovarja naši novi gospodarski stvarnosti, stvarnosti, ki omogoča ljudskim množicam neposredno udeležbo pri reševanju gospodarskih vprašanj, tako njihovega vsakodnevnega življenja kot tudi pri izvajanju gospodarskega načrta.

Ljudskim odborom je preko njihovih lokalnih gospodarskih podjetij omogočeno, da primejo gospodarstvo svoje upravno-teritorialne enote kar najkrepkeje v svoje roke in da ga uravnavajo v splošen dobrobit, v dosledno izpolnitev našega gospodarskega načrta. S tem in takim delom bodo ljudski odbori doprineeli odločilen delež k ustvaritvi in dvigu občeljske blaginje.

Zato je treba lokalnim gospodarskim podjetjem, ki jih ustanavljajo ljudski odbori, posvetiti kar največ pozornosti. Ker so lokalna gospodarska podjetja v glavnem usmerjena na področje neposredne potrebe, jim je pripisovati velik pomen pri dvigavanju splošnega življenjskega standarda.

Vendar pa vidimo, da nimajo pri ustanavljanju lokalnih gospodarskih podjetij vsi ljudski odbori pravih pogojev, da, katera podjetja so najbolj potrebna in katera jim bodo v njihovem prizadevanju, čimprej in čim bolj dvigniti življenjski standard, največ koristila. Tako moramo ugotavljati, da so nekateri ljudski odbori naklonjeni ustanavljanju n. pr. gostilniških obratov, ker si od te vrste podjetij obljubujejo največ dohodkov.

Taki in podobni primeri izpričujejo, da ti ljudski odbori še niso dojel naše nove gospodarske stvarnosti, ki gradi ljudsko blaginjo na zdravih in trdnih temeljih. Pri ustanavljanju lokalnih gospodarskih podjetij nas ne sme voditi navlačen kapitalistične miselnosti, ki špekulira le za čim večjim dobičkom, marveč miselnost naših delovnih množic, kako čimprej in čim boljše zadovoljiti osnovne ljudske potrebe, kot so na primer potrebe po vodi, hrani, obleki, razsvetljavi, stanovanju, orodju, prometnih poteh in sredstvih ter podobnem.

Veliko grešijo nekateri ljudski odbori, ko ustanavljajo lokalna gospodarska pod-

jetja brez potrebne priprave, brez zagotovitve osnovnih pogojev za njihov nadaljnji razvoj. Tako nekatera lokalna gospodarska podjetja že po svojem kratkem delovanju začnejo tožiti nad pomanjkanjem surovin, nad zastarelostjo svojih proizvodnih sredstev, ali začnejo iskati odjemalcev šele, ko se jim nagromadi že velika zaloga proizvodov. Taki pojavi govorijo o nenačrtnem ustanavljanju lokalnih gospodarskih podjetij. — Ustanovitev vsakega lokalnega gospodarskega podjetja mora biti zato temeljito premišljena in pripravljena.

Kako pripravimo ustanovitev lokalnega gospodarskega podjetja?

Predvsem razmislimo vprašanja delovne sile, zlasti kvalificirane delovne sile, ki jo zahteva proizvodni proces, odnosno obrat predvidenega lokalnega gospodarskega podjetja. Obenem je rešiti vprašanje osnovnih sredstev, t. j. poslopij, strojev, orodij, zemljišč, ki jih podjetje potrebuje. Izračunati je treba višino obratnih sredstev, t. j. denarnih sredstev za surovine, mezde, plače, polizdelke, zalogo, da se omogoči nemoten proizvodni proces, odn. obratovanje.

Naslednje vprašanje, ki ga moramo pri ustanavljanju lokalnih gospodarskih podjetij temeljito rešiti, je nabava surovin. Prav v tem pogledu ljudski odbori mnogokrat občutno grešijo. Mnogokrat se ustanavljajo lokalna gospodarska podjetja, ne da bi se njihovi ustanovitelji predhodno zagotovili vir surovin. Na drugi strani se pa včasih pri ustanavljanju lokalnih gospodarskih podjetij nezadostno obravnava vprašanje konzuma, t. j. komu in kam se bo razpečevalo proizvodno blago. Tako nastajajo včasih precejšnje zaloge proizvodov ki imajo za posledico prekomerno povečanje obratnih sredstev, s čimer se povzroča našemu gospodarstvu velika škoda. Zato je treba s prakso površnega reševanja vprašanja surovin in konzuma prekiniti. — Lokalna gospodarska podjetja je čim bolj približati izvorom njihovih surovin na eni in jih čim bolj vezati na kraj njihovega pretežnega konzuma na drugi strani.

Nadalje je pri ustanavljanju lokalnih gospodarskih podjetij razmotriti, katere in kakšne razvojne možnosti obstajajo,

ali zagotavlja tehnična organizacija teh podjetij napredni način proizvodnje, čim nižje proizvodne stroške, ali obstajajo možnosti, da se proizvodnja ali obrat poveča, izboljša ali poceni. Razmotriti je tudi razvojne pogoje podjetij, ki temeljijo na zunanjih okoliščinah kot n. pr. občutno pomanjkanje določenega blaga, velika lokalna potreba in podobno.

Končno je treba ustanavljanje lokalnih gospodarskih podjetij pregledati tudi z vidika smotnosti v smislu našega gospodarskega načrta. Ugotoviti je, ali so lokalna gospodarska podjetja v skladu z osnovnimi smernicami našega načrtnega gospodarstva.

Lokalne potrebe in osnovne smernice načrtnega gospodarstva morajo odločevati, katera vrsta lokalnih gospodarskih podjetij se naj ustanovi, ali se naj ustanovi proizvodna, distributivna ali uslužna podjetja.

Za dosego višjega življenjskega standarda in za ustvaritev ljudske blaginje so nam predvsem potrebne nove gospodarske dobrine, ki nam jih daje proizvodnja v obliki svojih izdelkov. Zato so proizvodna podjetja tudi za ljudske odbore osnovna vrsta podjetij.

Prav v krajevnem merilu niso nič manj važna podjetja, ki se bavijo zgolj z distribucijo, kot so n. pr. državne trgovine, ki naj nudijo blago širokim potrošnikom s čim nižjimi posredniškimi stroški. Enako so tudi uslužna in gostinska podjetja, kot so n. pr. restavracije, hoteli, penzionji, zlasti v tujkoprometnih krajih, velikega pomena.

Vendar iz izkustev ugotavljamo, da ljudskim odborom ni vedno jasno, kje in katera podjetja se naj ustanovi in kateri ljudski odbor naj jih kot operativni upravni vodja upravlja. V splošnem vidimo, da si okr. LO mnogokrat pritegujejo lokalna gospodarska podjetja kot n. pr. razne obrtniške delavnice in gostinske obrate, ki so izrazito krajevnega pomena, pod svojo upravo, namesto, da jih prepustijo v upravo pristojnih KLO. Kajti KLO, ki je n. pr. na krajevni obrtniški delavnici neposredno zainteresiran, bo nedvomno to lokalno gospodarsko podjetje uspešneje in bolje upravljal kot pa oddaljeni okr. LO.

Okr. LO naj obdrži pod svojim operativnim upravnim vodstvom praviloma le ona lokalna gospodarska podjetja, ki so okrajnega ali večjega merila, za katera se zahteva višje tehnično vodstvo ali so v njih predvidene večje investicije. Nasproti temu pa naj KLO izvršujejo operativno upravno vodstvo nad lokalnimi gospodarskimi podjetji, ki so krajevnega in okoliškega značaja, predvsem nad obrati, ki se bavijo z distribucijo, kot so n. pr. trgovine, nad gostinskimi obrati in uslužnimi obrati, kot so n. pr. restavracije, hoteli, penzionji, brivnice, dalje nad podjetji drobne lokalne proizvodnje, kot so n. pr. pekarnice, mizarke, mehanične in podobne delavnice.

Lokalna gospodarska podjetja, ki ležijo na področju mesta, kjer ni okrajev, pa naj bodo praviloma pod operativnim upravnim vodstvom MLO, ne glede ali gre za lokalna gospodarska podjetja krajevnega ali okrajnega merila. To je utemeljeno v tem, ker so lokalna gospodarska podjetja na področju mest po večini neposredno usmerjena na kritje mestnih potreb, a na drugi pa MLO potrebuje za kritje svojih potreb tudi večja sredstva.

Kot smo že poudarili, je glavna naloga lokalnih gospodarskih podjetij kritje lokalnih potreb in dviganje življenjskih razmer kraja, mesta in okraja. Zato je treba, da so lokalna gospodarska podjetja, ki imajo za predmet kritje potreb široke potrošnje, v svojih proizvodih in uslugah čim cenejša, dejansko dostopna širokim ljudskim množicam vasi in mesta, kar mora veljati predvsem za komunalna podjetja v ožjem smislu, kot so vodovod in podobno. Višja donosnost se naj pokaže pri ostalih lokalnih gospodarskih podjetjih, ki proizvajajo predmete srednje in manjše potrošnje, predvsem pri podjetjih, ki se bavijo s proizvodnjo predmetov luksuznega značaja.

Zato je naloga tudi lokalnih gospodarskih podjetij, da delajo čim racionalneje, s čim manjšimi proizvodnimi stroški. Da bo pa to doseženo, je treba, da vsa lokalna gospodarska podjetja uvedejo v svoje obratovanje norme. Tudi v lokalne državne trgovine naj se uvedejo norme. Na drugi strani pa je treba preprečiti vsak birokratični način uprave lokalnih gospodarskih podjetij; njih uprava odnosno vodstvo mora biti prilagojeno konkretnim potrebam podjetij. Vodstvo lokalnih gospodarskih podjetij mora pritegniti sindikalne organizacije svojih obratov k čim tesnejšemu sodelovanju, predvsem v pogledu izboljšanja delovne discipline, povečanja delovnih uspehov, zmanjšanja proizvodnih stroškov, pa tudi izboljšanja uprave in podobno.

Ena od prvih nalog lokalnih gospodarskih podjetij je, da svojo kapaciteto zajamejo v proizvodnem, odnosno delovnem načrtu, upoštevajoč lokalne potrebe in zahteve gospodarskega načrta. Proizvodna podjetja izdelajo proizvodni načrt, v katerem ugotovijo količino proizvodnje in njeno vrednost, potrebne surovine in pogonski material ter število in vrsto delovno sile. Neprizvodna podjetja pa sestavijo delovni načrt, ki obsega predvsem celokupni promet, celotne stroške in število zaposlenih delovnih moči.

Šele tako sestavljeni proizvodni, odnosno delovni načrt, pokaže pravo lice podjetju. Na tej podlagi je mogoče pravilno oceniti važnost posameznih podjetij za kritje lokalnih potreb.

Klemenčič Tone

Les je treba načrtno uporabljati

Redkokdaj se zavedamo, kako tesno je naše življenje navezano na gozd. Ne samo, da nam gozd čuva klimo, nas varuje pred sušo, daje nam tudi les, ki nam je stalni spremljevalec skozi življenje. Že primitivnega človeka je od zibke preko lesene bajte, sulice in loka vse do krste spremljal les. Dandanes pa si ne moremo zamisliti niti stanovanja, ne hiše, ne orodja, ne industrije, ne prometa in prometnih naprav brez lesa. Ni je hiše, ki ne bi bila do polovice napolnjena z lesom; vrata, okna, strop in podi, pohištvo — vse je iz lesa. Toda tudi telefon je napeljan v hišo po lesenih drogovi, železnica drda po lesenih pragovih, v vagonih in avtomobilih, povsod naletimo na les. Ta les je otlpen, uporabljen je tehnično, tako da ni spremenil svoje strukture in nam je povsod očiten. Manj pa se zavedamo, da je tudi papir, na katerega pišemo, iz lesa, da se v les oblačimo, da nosimo gumbe iz plastičnih mas, pišemo z nalivnimi peresi, ki so iz takih mas, uporabljamo tisoč drobnih izdelkov iz bakelite. Vsem tem predmetom je podlaga les. Kemična industrija troši les v tisočih vagonov letno. Lesni alkohol, ocetna kislina, aceton, razne smole, olja, terpentini, katriani, vse to so važne kemične surovine, nastale iz lesa.

Les postaja iz dneva v dan vse važnejša industrijska surovina, njegova uporaba vse večja. Posledica tega je, da se gozdovi krčijo, da postajajo zaloge vse manjše, da je že cela vrsta držav v tem materialu deficitna, da mora plačevati drage devize za oskrbo svojega stavbinstva, pohištvene, kemične, papirne in tekstilne industrije z njim. Zato je razumljivo, da polagajo povsod posebno pažnjo na potrošnje lesa, na ohranitev in pravilno izkoriščanje gozdov. Gozdovi rastejo počasi, les pa se troši hitro, rast gozda ne more dohitevati potrošnje. Povsod zato iščejo nadomestna sredstva, vire, ki lahko na poedinih sektorjih, kjer les ni neogibno potreben, potrošnje lesa nadomestijo z drugimi viri. Tak sektor, kjer je uporaba lesa najmanj smotrna, je izrabljanje lesa za kurjavo. Naše peti in štedilniki so veliki potrošniki lesa in ga slabo izrabljajo. Kilogram lesa ima povprečno 3000 kalorij kurilne vrednosti, toda v naših pečeh in štedilnikih lahko koristno uporabimo povprečno samo dvajset odstotkov kalorijske vrednosti drv. Kurjava z drvmi je zato draga. Celo Sovjetska zveza, ki razpolaga z neizmernimi in še nedotaknjenimi zalogami lesa, opozarja svoje državljane, naj z drvmi varčujejo, naj kurjavo z drvmi nadomestijo z drugimi sredstvi, da se les ohrani sedanjim in bodoči industriji kot surovina.

Kako je s potrošnjo drv pri nas? Naši predniki so drva neusmiljeno trošili. V tistih časih je bilo to tudi smotno. Industrijsko se les ni izrabljal, krivendašče bukve, jelše in podobno drevje tehnično ni bilo uporabljivo, ne za stavbo, ne za pohištvo in ne za kolarska dela. Izvoznih poti iz gozda ni bilo, železnice tudi ne, uporaba takega lesa za kurjavo je bila tedaj na mestu. Dandanes pa nam Falersa predeluje celo odpadke lesa, ki so se poprej pokurili, v lesovinskih ploščah, ki po svojih fizikalnih in kemičnih lastnostih po kvaliteti prekašajo najbolj široko in ravno smrekovo desko. Tudi odpadki pri mizarstvu (oblači) se danes lahko uporabijo za izdelavo stavbinških plošč.

Slovenija sama potroši za kurjavo letno 1.700.000 prostorninskih metrov drv. Slovensko Primorje brez cone A potroši po grobi cenitvi 340.000 m³. Ali je po vsem, o čemer smo govorili poprej, gospodarsko upravičeno in smotno, da toliko množino drv, iz katerih bi lahko izdelali kemične surovine, oblačila, papir itd., pokurimo v naših štedilnikih in

pečeh. Ta les je za kemično uporabo izgubljen. Kurjava z drvmi pomeni za nas veliko gospodarsko izgubo, za bodoče rodove pa prav nenadomestljivo izgubo.

Stremeti moramo zato za tem, da čim več drv nadomestimo z drugimi viri toplote. Prvi tak vir, ki nam je takoj pri roki, je lignit. Lignit je za industrijsko izrabo manjše važnosti, ima višjo kalorijsko vrednost kot les, se lahko v pravilno prirejenih pečeh bolje izrazi od lesa, kurjava z njim je cenejša, nižji so prevozní stroški in predvsem, zadosti ga je na razpolago. Vsaj za ogrevanje javnih ustanov in poslopij moramo takoj preiti na kurjavo z lignitom. Ta kurjava se bo tudi še izdatno pocenila, čim bo na razpolago briketiran lignit, pri katerem bodo prevozní stroški še izdatno nižji, kurilna vrednost pa višja.

Toda tudi lignit je važna surovina. Nadomestilo drv z lignitom je lahko samo začasen izhod. Vir, ki bi izdatno pocenil kurjavo, nadomestil kuhanje in ogrevanje z drvmi, rešil naše kraške gozdove in zagotovil uspeh pogozdovanja, je električna energija. Električna energija mora čimprej nadomestiti kuhanje in ogrevanje z drvmi, ne samo v mestih in industrijskih centrih, temveč tudi na podeželju. Zato dajejo vsi načrtni organi posebno pažnjo elektrifikaciji. Električna nam ne bo dala samo razsvetljave in pogonske sile za poljedelske stroje, temveč tudi nadomestek za drva. Ni pravilno zato, ako vasi ob napeljavanju električne energije mislijo samo na razsvetljavo in pogon radijskih aparatov. Ko planiramo elektrifikacijo, moramo misliti tudi na bodoče pogonske stroje za kmetijstvo, vodnjake itd. in na nadomestek za kurjavo z drvmi. Drva bodo imela vedno višjo vrednost, bodo v industriji vedno bolj iskana, zato moramo z njimi varčevati. Tako kuhanje kakor tudi ogrevanje z elektriko je že danes cenejše od kuhanja in ogrevanja z drvmi, samo električno kuhanje pa tudi cenejše od kuhanja s premogom. Ogrevanje z elektriko je danes sicer še dražje od ogrevanja s premogom, ker so male električne peči neekonomične, s tehnično izboljšavo pa bo postalo tudi električno ogrevanje cenejše kakor ogrevanje s premogom. Kratek račun nam bo to dokazal.

Uporabno kalorično vrednost prostorninskega metra drv lahko nadomestimo s približno 236 KWh električne energije. Pri uporabi 1.700.000 m³ drv letno potroši Slovenija za drva najmanj 610 milijonov dinarjev. Drva so pri tem za računana s ceno 300 dinarjev za prostorninski meter. Dejansko je cena višja, ker je treba računati še prevoz, žaganje, cepljenje itd. Toplotna energija je količina drv bi bila lahko nadomeščena z okoli 400.000.000 KWh električne energije po ceni 1 dinar za KWh. Letni prihranek bi tedaj že po tem računu znašal 110 milijonov dinarjev. Električna energija tedaj že pri današnjem stanju naprav in tehničnem razvoju lahko ceneje nadomesti drva. Res je, da seče kmet drva v svojem gozdu, da jih seče sam in ne plača delavcev, ne voznikov, da tedaj računa, kakor da ga ne bi stala nič. Toda drva, ki bi jih prodal industriji, bi mu vendar prinesla več, kakor bi trošil za električno energijo, ki naj bi nadomestila drva.

K varčevanju z drvmi, k čuvanju naših gozdov moramo tedaj pristopiti čim prej. Že v letošnjem letu naj bo zato naše vodilo, nadomestiti drva povsod, kjer je le mogoče, z lignitom in električno energijo, energično voditi elektrifikacijo podeželja in pravilno planirati električne vode, da se ne bo morda že čez leto izkazalo, da so bil vodi prebiko dimenzionirani, da ne prenesejo obremenitve.

Premrov Branko

Moč jugolire ima temelje v našem delu

Pred dnevi je ljudsko sodišče v Ljubljani izreklo ostro, toda pravično obsodbo nad ponarejevalci denarja. S tem svojim ukrepom je ljudska oblast dokazala, da je dosledna v boju proti sovražnikom našega gospodarstva, ki si ga delovne množice Jugoslavije grade.

Ob tem energičnem ukrepu ljudske oblasti moramo napraviti nekaj zaključkov tudi glede denarja v Slovenskem Primorju. Tudi pri nas je denar plod dela delovnih množic, ki s svojim požrtvovalnim, nesebičnim žrtvovanjem delovne sile dvigajo njegovo vrednost in imajo potem polno pravico, da to svojo vrednost tudi ščitijo proti vsakomur, ki bi jo s sabotažami skušal zmanjševati. Dobro se spomnimo, da je ves špekulantski element na signal iz tujine dvignil podtalno rovarjenje proti jugoliri, ki jo je izdala v oktobru 1945 Vojaška uprava Jugoslovanske armade, da zaščiti gospodarstvo delovnega ljudstva na področju, ki ji je bilo zaupano v upravo. S tem je bilo jasno povedano vsemu svetu, da za bankrot italijanskega fašističnega denarnega diktata nikakor niso odgovorne naše delovne množice.

Na ta način je bilo našemu ljudstvu omogočeno, da postavi svoje gospodarstvo na trdne noge. Ljudstvo se je te svoje naloge dobro zavedalo in jo tudi dobro reševalo. Ne samo, da je jugolira kot plačilno sredstvo dobila med ljudskimi množicami polno zaupanje, ampak njena plačilna moč se je iz dneva v dan večala. To nam priča tudi ugotovitev Vojne uprave Jugoslovanske armade, ki se odraža v odredbi, v kateri je rečeno, da je sorazmerje med bivšo italijansko liro in našo jugoliro takó, da je treba za eno našo jugoliro dve metroliri. V tem se najjasneje odraža delovni napor našega

šega ljudstva, ki temelji na elementih socialističnega gospodarstva in ki je dejanski garant, da se dokončno likvidira roparska politika imperialističnega bančnega in finančnega diktata.

Moč naše jugolire je mogoče v celoti oceniti po parih primernih cen na našem trgu oziroma na trgu, ki ga oskrbuje kapitalistični gospodarski stroj v coni A. Tako so pri nas cene mesa na debelo 118 lir za kilogram, na drobno za potrošnike pa 128 lir, v coni A pa so cene mesa 700 lir. — Surovo maslo stane pri nas prvovrstno 380 lir, drugovrstno pa 340 lir, v coni A pa je maslo po 1100 lir. — Slanina domačih prašičev je pri nas po 180 do 190 lir, v coni A pa po 760 lir. — Za stot žaganih drv se pri nas plača 240 lir, v coni A pa stot metrskih 750 lir. Kilogram jabolk ima pri nas ceno 30 lir, v coni A pa od 90 do 120 lir. — Pri nas je cena enemu kilogramu kruha 20 lir, v coni A pa od 70 do 90 lir.

Ko poznamo cene na trgu, je dobro pogledati še plače delavstva v obeh predelih. V coni A dobi kvalificiran delavec z vsemi draginskimi dokladi za osem ur dela 503 lire, pri nas pa od 340 do 370 lir. — V tem sorazmerju se potem jasno odraža življenjska raven delovnega človeka pri nas oziroma v coni A.

Ko razumemo ta dejstva, ki jih dnevno srečujemo, potem lahko v celoti prečimo pomen našega boja za zaščito našega denarja in naših dobrin pred raznimi sabotežji, špekulanti in oderuhi in v celoti vemo, da je boj proti tem osnovnim dolžnostim vsakega izmed nas, ki zna ceniti delovne napore naših množic in ki točno ve, da je od teh naporov odvisna lepša bodočnost naše domovine.

Vzroki pomankljivega sodelovanja med upravo in sindikalno organizacijo v podjetju Sicla

V vseh obratih in revirjih gozdne uprave in lesne industrije Sicla v Postojni so se le prepoznale pojavljale med delavstvom in nameščenci neke nezdružene tendence. V čem so se kazale?

Medtem ko je delavstvo v vseh ostalih naših tovarnah proučevalo in postavljalo delovne norme že od julija lani dalje, je bil med delavci in nameščenci v vseh obratih Sicla, razen žage v Belakem, kot osnovni predmet tendenca za povišanje plač. Zanimivo je bilo zlasti dejstvo, da je ta pojav objel najširše oblike prav v času, ko smo povsod pristopili k ureditvi sklepov IV. plenuma Centralnega odbora enotnih sindikatov. To je med sindikalisti povsod drugje zbudilo pozornost in povečanje pažnje razmeram v Sicli.

Nezdravi pojavi so se najprej pojavili med nameščenci, ki so pričeli drug drugega predlagati za zvišanje plače kar za dva in še več tisoč mesečno, nato pa še delavcem. V spremstvu tega se je pojavila tudi težnja, da si nameščenci osnujejo svojo sindikalno podružnico, ki naj bi jim omogočala prodor nezdravih tendenc. V ta namen so sami nameščenci skupno s pomočnikom upravnika sklicali sestanke nameščenec, ne da bi o tem obvestili sindikalno podružnico in pričeli s predlaganjem povišanja plač.

Ker je nekaj dni prej odšel bivši upravnik na novo službeno mesto, je nameščenec Lunder predlagal za upravnika dotedanjšega pomočnika upravnika, Antona Mrška in mu takoj predlagal plačo upravnika 17.500 lir. Takoj nato pa je tov. Mršek predlagal povišanje plače Lunderu in drugim nameščencem. Skratka, vse je izgledalo tako, kot bi se bil prej v gostilni domenili, kako bodo uredili plače med seboj. Iz tega pa je jasno razvidno, da so ni nihče izmed prizadetih seznanil z ureditvami naših ljudskih oblasti niti toliko, da bi vedel, da upravnika lahko imenuje samo PPOO z odobritvijo VUJA in da mu PPOO tudi določi plačo. Upravnik pa mora biti potem tudi odgovoren, da zna pravilno odmerjati plače sporazumno z obratovodji in sindikalno organizacijo, in sicer vsakemu delavcu ustrežajočo plačo. Vsega tega pa pri tem velikem gozdarskem in lesnoindustrijskem podjetju ni bilo. Sio je celo tako daleč, da so enakovredni delavci pri enakih delih imeli drugačne plače v Postojni, drugačne v St. Petru na Krasu, in drugačne na žagi v Belakem pri Postojni. To je izzvalo popolnoma upravičeno kritiko med delavci. Šli so pa še dalje. Tako je bil primer, da je moral delavec, ki nikakor ne more poznati dela nameščenke, predlagati nameščenički Milki Abrahamsberg 1000 lir večjo plačo na mesec. Še bolj kričeš primer pa je bil, da tovarišu, ki je imel že nad pet let službe pri podjetju, niso priznali enake plače kot drugim pri istem delu z motivacijo, da je bil šele pred kratkim demobiliziran. To so znaki izrazitega razdiralnega dela, proti katerim je delavstvo nastopilo tako v sindikalni organizaciji kot v upravi.

Poglejmo pa sedaj še, kaj in kako je z delovnimi normami pri tem podjetju. Uprava se je zadovoljila s tem, da je razposlala okrožnico vsem svojim obratom za proučevanje norm dne 2. decembra 1946 in pozvala na sodelovanje vse delavce in nameščence. Dejstva pa, ugotovljena po točnih podatkih, govore, da

so delavci, čeprav se uprava za norme ni že prej pozanimala, stare norme zrušili in postavili sami nove norme s tem, da so zvišali produkcijo v letu 1946. v tovarni vezanih plošč v St. Petru na Krasu za 15%.

Uprava in niti odbor sindikalne podružnice v Postojni nista bila toliko samostojna, da bi po normah, katera so ugotovili šele meseca decembra, čeprav so jih delavci s svojim delom že prej izvajali, začeli tudi delati. Tako je uprava, kakor tudi odbor sindikalne podružnice, čakal na odobritev norm s strani izvršnega odbora Enotnih sindikatov za cono B. Ker je izvršni odbor ES za cono B dal takoj svoje pripombe k pomanjkljivosti, ki so bile v tem, da so bile norme skupinske, namesto da bi se bile določile za vsakega posameznega delavca in za vsa različna dela, ne moremo tega tolmačiti drugače kot zavlačevanje vpostavitve organiziranega normiranega dela. Za tem se skrivala še kaj drugega; prvič, vidimo jasno tendenco po nepravilnem povišanju plač, drugič pa preamajno zanimanje za postavitev norm, tretjič, čakanje odobritve norm od neke druge, da bi tako delavce odtrgali od osnovnega njihovega vprašanja in prikazovali norme kot neke kaprice drugih. Dobro, celo prav dobro vemo, v katerem grmu tiči v tem primeru zajec. Delavcem bo s postavljenimi normami, ko bodo te utrjene, možno preiti na akordno delo in tako do pravega zaslužka, vaskemu po njegovih sposobnostih in po njegovem delu. To pa ne gre v račun nekaterim, ki nikdar niso čutili z delavci, temveč so uživali polno zaupanje izkoriščevalca Windischgritza in fašistov. Prav pri tem ugotavljanju je prišlo na dan, da so pri tem podjetju še vedno v službi ljudje, ki so bili po 12 let v službi podoficerjev in oficirjev, karabinjerjev in fašistov. Kako daleč so od delavcev in od Jugoslavije, so nekateri nameščenci pokazali: dne 15. decembra, ko je vse primorsko delovno ljudstvo delalo za zaključek tekmovanja »Priključitev JK k Jugoslaviji« in čeravno so tudi oni vedeli za to delo že deset dni prej, so se kot nalašč na isti dan odpeljali v Trst. Tržačani pa so prav ta dan prišli na prostovoljno delo v Postojno in v Ilirsko Bistrico. Delavci v tovarni vezanih plošč v St. Petru na Krasu pa so prav ta dan, ko njih ni bilo, prekorajili normo na žagi za 108%, v tovarni vezanih plošč pa za 95%. To so živi primeri, ki jih naši delavci ne morejo pozabiti.

Tej upravi tudi ni bilo po volji, če je kdo upošteval tudi pripovedovanje povprečnega delavca, kar pomeni, da so se bali, da ne bi delavci kaj preveč povedali. Tudi načrta za leto 1947. ta uprava ni delala sporazumno z obratovodjo in sindikalno organizacijo, temveč ga je napravila sama med štirimi stenami v pisarnah.

Vse te napake v pogledu delovnih norm, plač, odnosov med upravo in sindikalno podružnico so bile vzrok nezadovoljstva med delavstvom, kar je tlačilo njihovo iniciativo in produktivno sposobnost podjetja. Naša oblast je s pomočjo sindikata intervenirala, s tem da je odpravila upravo, napravila vrsto personalnih sprememb in vzpostavila zdrave odnose, ki so prvi pogoj za dober razvoj proizvodnje.

ŠAMAC-SARAJEVO

Mladina, kako si pripravljena na teden za opremo naših brigad?

Stojimo neposredno pred Tedom naših brigad, ki bo od 23. februarja dalje. V tem tednu hoče naša mladina s svojo množično podporo zagotoviti potrebno opremo vseh delovnih brigad, ki jih je sklenila naša mladina formirati in poslati na gradnjo proge Šamac-Sarajevo. To je naš prvi odločni korak k uresničevanju našega delovnega načrta, korak, ki nas bo vodil preko požrtvovalnega dela, samoodpovedi in premagovanja naporov do zmage, ki bo za nas predstavljala dograjene tovarne, železnice, ki bo predpogoj za dokončno ustvaritev socializma v naši državi.

Mladina Slovenije je dala iz svojih vrst 15.000 mladincev in mladink. Med temi je 2500 mladine iz vzhodno-primorskega okrožja. Toda s to obvezo je napravljen naš prvi korak. Zato tudi mladina sama z vso verno širino vsega našega okrožja izvaja priprave za opremo brigad.

Naša mladina kot nosilec delovnega poleta bo v tednu za opremo naših brigad znala v odločilni meri pomagati našim ženam, ki so sprejele nase odgovorno dolžnost, da opremijo svojo mladino pred odhodom. Brez dvoma bo naša mladina pri samih nabiralnih akcijah znala tako živo zainteresirati naše množice, kakor je to uspela v mnogih prejšnjih akcijah. Vsakdo mora namreč dobro vedeti, da naša mladina ne odhaja na letovanje, ampak da odhaja v trdo kovačnico, kjer se klešejo ob premagovanju najtežjih delovnih naporov novi socialistični ljudje, kjer z največjo patriotičnostjo, z globokim prepričanjem v zmago utrjuje mla-

dina naše narodno-osvobodilne borbe, utrjuje domovino delovnega ljudstva Jugoslavije. Zato mora v te napore naša mladina poleg vsega svojega silnega delovnega elana stopiti dobro opremljena. Kakor je bila včasih dolžnost zaledja, da je preskrbovalo partizanske borbe po hostah, ki so nam kovali svobodo, tako je danes dolžnost zaledja, da skrbi za graditelje našega novega socialističnega gospodarstva.

Se veči! Naloga naše mladine je tudi, da bo znala na najhitrejši, najelastičnejši način skoncentrirati vse nabrane prispevke iz raznih vasi na središču, ker je od hitrosti te akcije v eliki meri odvisno, kako bodo dohodki akcije uporabljeni pri opremljenju brigad.

Poleg tega mora naša mladina v tem tednu vnesti med vse naše množice zavest, da danes stopamo v odločilne spopade na gospodarskem področju, da danes kujemo dejansko novo gospodarstvo Jugoslavije in da bo prodor na tej fronti tem uspešnejši, tem zmagovitejši, čim bolj strnjene, odločne in nepopustljive bodo v borbi vse naše množice. Boj za uresničitev našega načrta mora biti ena sama, nepretrgana veriga naših zmag, ki bodo dokončno strle vse, ki bi naše zmage radi ovirali. Iztrebljeni morajo biti izkoriščevalci.

Te naloge stoje pred nami. Mladina, kako si pripravljena nanje in kako si znala okrog svoje delavnosti in požrtvovalnosti zbrati ljudi iz vsega svojega okolja, to bo moral dokazati Teden naših brigad.

Na progi Brčko-Banovići je stekla prva lokomotiva. Prav tako bo letos stekla iz Šamca v Sarajevo, ker to hoče mladina jugoslovanskih narodov in bo vložila vse svoje sile, da bo naloga uresničena.

Naša glavna današnja naloga - oprema mladinskih brigad

Delavci, delavke, rudarji, mehaniki, naša mladina se odpravlja na gradnjo proge Šamac-Sarajevo. Mi dobro vemo, da je našim tovarnam treba rud in premoga, da je treba nafte, da je treba električne energije. Mladina si je zadala nalogo, da nam napravi pot do naših rudnih ležišč, odkoder bomo zalagali naše tovarne in naša podjetja in si s tem zagotovili izvedbo naših produkcijskih planov. To se pravi, da je mladina sklenila rami ob rami stopati z nami v delovnih naporih za zgraditev nove socialistične

Gradnja opornikov je pokazala, da se je naša mladina v Brčkom strokovno usposobila. V Šamcu bomo vzgojili nove strokovnjake.

ŽENE V SLOVENSKEM PRIMORJU BODO BISTVENO PRIPOMOGLI PRI OPREMI BRIGAD ZA ŠAMAC-SARAJEVO

Ne samo mladina, ampak tudi žene so pokazale polno zanimanje in skrb, da bodo odšle delovne mladinske brigade na gradnjo proge Šamac-Sarajevo čim bolj pripravljene in dobro opremljene.

V vipavskem in herpelskem okraju hodijo žene tudi na mladinske sestanke, kjer skupno z mladino razpravljajo o udeležbi mladine pri gradnji proge. Poleg tega pa se žene kot vsa mladina pripravljajo na teden naših brigad, ki bo od 23. do 1. marca. V tem tednu bodo vse žene pristopile k množični nabiralni akciji. Pobirale bodo prostovoljne prispevke v lirah in hrani. Hrana bodo prodale zadrugi, z izkupičkom pa se bodo opremlile brigade.

Mladina vasi Golac v herpelskem okraju, ki si je postavila obvezo, kaj bo nabrala v tednu od 23. februarja do 1. marca. K nabiralni akciji je že pristopila, jo izvedla in zadano obvezo prekoračila. Isto tako veliko zanimanja je pokazala mladina v Slapeh, Rodiku, Socerbi, Mladini v Kastelcu, kjer sta povsod pripravili k delu mladinska in AFŽ organizacija skupno. Za celoten herpelski okraj je bilo za vse tri izmene določeno 110 mladine, katere naj bi odšla na gradnjo proge. Toda do danes se je že samo za prvo brigado prostovoljno prijavilo 73 mladincev in mladink.

Mladinski aktivni na vaseh naj tekmujejo med seboj, kateri bo dal več brigadirjev za Šamac-Sarajevo. Gradnja proge je veličastno delo naše mladine za izvedbo petletnega gospodarskega načrta.

Jugoslavije. V teh naporih jo mora podpirati vse delovno ljudstvo. Žene so v pripravi na mednarodni ženski dan prevzele velikansko nalogo, dostojno naših žena-herojev, da vodijo akcijo za opremo naših brigad. Naši kmetje so sklenili, da od svojih zalozg žrtvujejo za naše brigade. Naša inteligenca je prevzela vodstvo cele vrste kulturno-prosvetnih in strokovnih tečajev, v katerih usposablja mladino za težko in odgovorno delo pri gradnji proge. Delavstvo pa je sklenilo, da s svojim prostovoljnim delom prispeva v tej najširši akciji. V ta namen se v vseh podjetjih po našem okrožju organizirajo delavske agitke, na katerih se delavci seznanjajo z nalogo, ki jo je prevzela mladina z graditvijo proge Šamac-Sarajevo in z njenim velikanskim pomenom za ves bodoči razvoj gospodarstva v Jugoslaviji. Na teh agitkah, ki so polne življenja, prihajajo do izraza obveznosti naših delavcev, ki nočejo zaostajati v nobenem delovnem naporu za ustvaritev socializma, ampak hočejo doprinesiti svoj levji delež.

Te agitke morajo biti predmet našega osnovnega množičnega dela v pripravi na Teden naših brigad po vseh podjetjih. Posnemajmo idrijske rudarje, posnemajmo delavce žage Rizzatto in na stotine drugih delavcev, ki se odzovejo vsakemu klicu domovine in ki v svojem žrtvovanju poznajo en sam cilj, zmago na fronti ustvaritve socializma v Jugoslaviji. Zmaga na tej fronti je zmaga vsega delavstva, je zmaga vsega delovnega ljudstva sploh.

Zato je naša jutrišnja naloga nas vseh delavcev, kmetov, žena, inteligentov in mladine, da žrtvujemo vse za opremo naših brigad. Zmaga na fronti dela pomeni dokončen poraz vseh izkoriščevalskih klik, vseh mednarodnih agentur imperilizma, ki bi kakor koli še hotelo slabiti našo Jugoslavijo.

Tudi v Il. Bistriškem okraju mladina dnevno na vsakem sestanku razpravlja predvsem o progi Šamac-Sarajevo. Vsi dijaki gimnazije v Il. Bistrici so enoglasno sklenili, da bodo šli vsi brez izjeme, in to kdor je star nad 16 let, v počitnicah na gradnjo nove mladinske proge. Tudi v vaseh Šmarje, Dolenji Zemun, v Pasjeku, Vrbičah, Kozjanah in v vseh Brkinih se mladina živo zanima in pripravljajo da gre na gradnjo proge. Skoro povsod so si že tudi tu na mladinskih sestankih skupno z ženami zadali obveze, kaj bodo nabrali za opremo brigad.

V vipavskem okraju so žene po vseh vaseh postavile odgovorne za nabiralno akcijo v tem tednu. Vasi Sv. Križ, Vipava, Črniče in Budanje pa so se prostovoljno prijavile, da bodo naredile zastave, katere bodo podarile prvi brigadi, ki bo odšla na delo v Šamac, da pomaga s svojimi močmi pri uresničenju petletnega načrta.

Od 1. marca do 8. marca je med ženami organiziran teden 8. marca. V tem tednu bodo vse žene v glavnem prostovoljno šivale delovne obleke za mladinske brigade. Za zaključek tedna, to je 8. marca bodo žene proslavile z raznimi kulturnimi prireditvami, tako da ne bo izključno le mednarodni praznik žena, ampak splošno ljudski praznik.

ŽENE SO RAZUMELE SVOJO NALOGO PRI URESNIČEVANJU DELOVNEGA NAČRTA

V pripravi na mednarodni ženski praznik bodo opremile z množično nabiralno akcijo naše mladinske brigade

Vse demokratične žene sveta, ki so se organizirale v močno federacijo, da tudi one bistveno doprinesejo k ustvaritvi in utrjevanju svetovnega mira, so proglasile 8. marec za Dan žena.

Žene v Slovenskem Primorju se pripravljajo na 8. marec kot na velik delovni dan naših žena, ki so prevzele nase velike naloge za uresničitev delovnega načrta. Njihova naloga je, da bodo čim aktivnejše sodelovale pri opremitvi mladinskih brigad. Zato so podvzele množično nabiralno akcijo in jo bodo tudi izvedle v Tednu naših brigad in s tem storile temeljito pripravo na 8. marec, ko bodo polagale obračun za svoje delo.

Kakor so se žene v celoti vključile v borbo za svobodo, kjer so pokazale neizčrpno požrtvovalnost, prav v isti meri so se vključile žene v delo za uresničitev našega petletnega načrta. Ni treba ponudjati, kako in kaj mislijo naše žene delati. Vemo samo to, da jim lahko zapramo in jih pri tem podpremo. V delu za obnovo ni bil redek primer, da so naše žene vozile kamenje, odstranjevale ruševine in vršile silna dela. Gospodarski razvoj in izvedba petletnega gospodarskega načrta pa zahteva nekaj, kjer žene neposredno ne bodo morale biti prisotne. Gospodarski načrt zahteva silne gradnje, železnice, tovarne, ceste in še celo vrsto drugih velikih del. Naše žene, ki so skrbno sodelovale pri obnovi, vedo danes popolnoma določeno, kakšna je pot gospodarskega razvoja in kaj je njihov namen.

Šamac-Sarajevo, izgradnja nove industrijske železnice, ki jo bo gradila letos naša mladina, je prvi pristop na izvedbo petletke. Nad 200 km dolgo progo bomo zgradili tako, da se bo naša industrija obogatila. Žene, matere naše mladine, to vedo, zato bodo poslane svoje hčere in sinove na progo, kajti prav mladinci in mladinke bodo izvajali veliko gospodarsko zmago naših državi. Borba za uresničitev načrta je v bistvu vojna, kjer mora ves narod in prav tako žene žrtvovati vse svoje sile, da dosežemo zmago. Naše žene, ki so v času domovinske vojne storile vse za zmago, žrtvovali ogromno, tudi danes vedo, da morajo storiti vse, kar je v njihovih močeh, da dobijemo uspešno gospodarsko vojno.

Mladina, mladinci in mladinke bodo odšli kamor jih kliče Tito, narod in domovina, vseeno kdo izmed njih, ker so vsi isto. Žene so ponosne, da bodo njih sinovi in hčere ustvarjali jutrišnjo blagostanje in procvit naše republike.

Naše žene, naše matere razumejo, kaj je njihova naloga pri tem velikem delu. Strnjene okoli svoje organizacije so prevzele velike obveznosti v zvezi z gradnjo železnice Šamac-Sarajevo. V čem obstojijo njih obveznosti?

Mladina bo šla in se že zbira, toda naše žene bodo poskrbele, da bo odšla dobro opremljena in oskrbljena z vsem potrebnim. Mladinske brigade bodo odšle v kar največji meri polne. Preskrbljene bodo z obleko, perilom in orodjem, kar je za delo nujno potrebno. V ta namen bodo žene v Tednu naših brigad pokrenile široko akcijo. Ta akcija bo silna onim, ko so naše žene zbirale hrano in potrebščine za tržaške stavkujoče delavstvo v lanskem letu. Takrat so pokazale svojo ljubezen, da pomorejo delavstvu, zbirale so v jerbare in koše, nosile na zbiralne centre več ur daleč, predajale blago in nabrane živež z vžičenjem vse srečne in prisrčne samo, da lahko pomagajo svojim bratom.

Tako so sklenile tudi sedaj, da bodo stopile od hiše do hiše, od posameznika

do posameznika, do zadrug in organizacij. Nabirale bodo denar, živež, blago, perilo in potrebščine za brigadirje. Hrana se bo zbirala v centrih, ki jih žene same določijo, tam, kjer bo hrano možno najlažje prodati in zamenjati v denar. Posebno bodo pazile, da bodo stopile v dogovor z zadrugami, menzami in raznimi domovi, ki hrano potrebujejo. Sodelovati morajo prav vse žene, naj ne bo niti ene, ki bi ob koncu tedna morala priznati, da je stala izven priprav za opremo naše mladine, torej izven priprav za 8. marec.

Ves teden se morajo naše misli, posebno pa delo, usmeriti v en sam cilj: Naše brigade morajo biti opremljene. Mobilizirati je treba vse sile, naj ne bo sestanka ali pomenka, ki bi se od te naše osrednje naloge oddaljili, in prepričani smo, ker imamo že podane dokaze, da se bo naloga z ljubeznijo in zavestjo izvršila.

Ze skoraj mesec dni so žene z akcijo seznanjene in so se medsebojno pomenile, kako jo bodo najbolje izvedle. V načrt spada nabiranje, šivanje, pletenje. Posamezni primeri nam pričajo, s kakšno ljubeznijo so se ženske vključile v delo. V vseh okrajih so se vršile konference, na katerih so žene poročale o svojih pripravah. Mati iz Slapa je pripovedovala: »Lani sem poslala sina, letos bo šla hčer-

ka na progo. Ker vem, da je to za našo mladino najboljše vzgajališče, sem letos prevzela organizacijo priprav. Priredile smo kulturno prireditve, ki je prinesla nekaj denarja. Vse to bo za mladino. Naša vas je revna, toda vsaka hiša bo nekaj žrtvovala.« Druga mati iz Hruševja je rekla nekam žalostno: »Pri nas ne bomo zbrale tisočev, tudi nekaj kvintalov živeža ne, ker nimamo. Sklenile pa smo, da bom spletla za našo mladino nogavice. Vsaka hiša je dala volno in zdaj bomo pletle do konca 8. marca in če bo potrebno, še delj.« Na okrajni konferenci v Ajdovščini so žene iz Črnič, Budanj, Ajdovščine in Podrage sprejele obveznost, da bodo poleg vsega drugega zbiranja izdelale za brigado zastavo. Naše žene bodo izpolnile veliko nalogo, kar pomeni, da so se v celoti vključile v gospodarski načrt federativne ljudske republike Slovenije.

In če žene vedo, in to vedo popolnoma jasno, da pomeni njih delo ustvarjanje silnega gospodarskega poleta države, bodo storile vse, bodo v Tednu naših brigad pokazale svojo ljubezen in globoko zavest s tem, da v celoti izpolnijo svoje naloge in opremlijo mlade delovne heroje, ki bodo v Šamcu in Sarajevu kovali našo jutrišnjo srečo.

Mladina v Golcu se pripravlja za Šamac-Sarajevo

Vas Golac je prav na meji hrvaške Istre. Mladina je organizirana že od 1944 leta in je za časa borbe precej aktivno delala. V pričetku lanskega leta pa se je organizacija mladine zelo poslabšala. Od 45 mladine je na sestanke prihajalo komaj 10 do 15 mladink, vsi mladinci so izostajali od sestankov, ker so bili presuhoparni, obravnavalo se je vedno eno in isto: Politični položaj — bodoče delo — kritika ter slučajnosti. Popolnoma se je puščalo ob strani vprašanje vzgoje mladine, in prav nikdar se ni posvečala pažnja izboljšanju gospodarskega stanja na vasi. Godile so se razne nepravilnosti, zdelo se je, da je mladina zatajila svojo moč in pozabila na svojo dolžnost.

Nu zadnjem trimesečnem tekmovanju »Za priključitev« se je mladinska organizacija zelo izboljšala. Takoj, ko se je v vasi pričela šola, je sekretariat mladine skupno z učiteljsko organizacijo večerni tečaj. Sploščka se je tečaja udeleževalo zelo malo mladine. Organizirali so tudi čitalne krožke, kjer so kot prvo knjigo čitali »Kako se je kalilo jeklo«, poleg tega so organizirali pevski zbor, dramski krožek ter študijske krožke, kjer so skupno z vsem prebivalstvom študirali zakon o ljudskih odborih in še razne druge brošure. Vse to je mladino zelo privabilo k sodelovanju, tako da se sedaj polnoštevilno udeležuje bodisi sestankov ali pa raznih drugih študijskih krožkov. Sedaj tudi mladinski sestanki niso suhoparni, na njih obravnavajo kako bodo žene na njih obravnavajo, kako bodo v vas čimprej napeljali elektriko, zgradili nov vodovod, kar je v gospodarskem načrtu za leto 1947.

Zlasti se z vso verno pripravljajo na gradnjo mladinske proge Šamac-Sarajevo. Obvezali so se, da bo v vseh treh znamenih sodelovala vsa mladina, ki je za delo sposobna, samo za prvo zmerno se je že javilo 20 mladincev in mladink. Da bi vsi sode-

lovali pri organizaciji delovnih brigad, so imeli skupni setanek z AFŽ, kjer so se obvezali, da bodo v tednu »Za delovne brigade« dali 30 kg moke, 2 kg masti, 30 kg suhega mesa, 15 jajc, v denarju 500 lir ter sešili 15 oblek za brigadirje. Vse to so se obvezali kljub temu, da je vas zelo pasivna.

Tudi starši sedaj vse drugače gledajo na mladinsko organizacijo, svoje sinove in hčere sami pošiljajo na sestanke. Mladina je zastopana v raznih komisijah, v tekmovalni, davčni, v SIAU odboru, z AFŽ pa delajo vse skupno, na množičnih sestankih vse večje naloge zaupajo mladini.

Tako je v vasi Golac mladinska organizacija dobila ugleda pri ljudeh ter je vsa mladina začela aktivno sodelovati v ZAMJK. Vas je lahko zgled vsem vasi v okraju Herpelje-Kozina.

MLADINA IZ TOPOLOVCA BO DALA 15 BRIGADIRJEV ZA ŠAMAC-SARAJEVO

Mladina iz Topolovca hoče s plegetnim tekmovanjem doseči čim več uspehov na področju obnove in izgradnje naše dežele. Ze tani se je veliko mladincev odzvalo v delavne brigade na mladinsko progo Brčko-Banovići in na druge delovne akcije. Tudi letos noče zaostajati za ostalimi vasi.

Aktiv ZAMJK na Topolcu, ki šteje 61 članov, je na svojem zadnjem sestanku sprejel sklep, da bo v tem letu poslal na mladinsko progo Šamac-Sarajevo 15 mladincev, ostala mladina se je pa obvezala, da bo kolektivno pomagala družinam pri delu na polju, da ne bodo poljska dela zaostajala.

Prav tako se je mladina obvezala, da bo sodelovala pri uresničevanju gospodarskega načrta na vasi: popravili bodo cesto ter okrepili in popravili električno napeljavno.

FIZKULTURA

FIZKULTURNO DRUŠTVO »RUDAR« NA DELU

Fizikulturno društvo »Rudar« v Idriji točno izpolnjuje svoj trimesečni tekmovalni načrt. Po lepih uspehih na Črnom vrhu in Vojškem so se člani udeležili smučarskih tekem v Livku, kjer so Vojškari odnesli drugo in peto mesto, člani FD »Rudarja« pa tretje in četrto mesto. Proga na Livku je bila težka in je od tekmovalcev zahtevala mnogo izkušenj.

Sahovski turnir, katerega se je udeležilo 11 članov, je dobro uspel in je zasedel prvo mesto tov. Benkovič. V namizno-teniškem turnirju je sodelovalo 25 udeležencev. Med člani je zmagal tov. Veber Leopold, šolski nadzornik. Tov. Veber najde vedno nekoliko časa tudi za fizikulturno udejstvovanje, čeprav je v svojem in drugem delu eden najbolj zaposlenih uradnikov. Med mladino je zasedel prvo mesto Bruno Rudolf, dijak iz gimnazije, med mladinkami pa dijakinja Carpentieri Marija.

V nedeljo, dne 2. februarja so bile na sporedu okrajne smučarske tekme v Gorah. Vreme je bilo sicer slabo, vendar se je k tekmovalju prijavilo 48 tekmovalcev ter je večji del teh tekmovalcev tekmovalo za fizikulturno značko.

Rezultati tekmovanja so bili naslednji:

Člani na 10 km tek: 1. Likar Jože, Vojško, 1:01,31; 2. Gnezda Ivan, Vojško, 1:01,44; 3. Kuštrin Nace, Vojško, 1:06,35; 4. Lapajne Ludvik, Vojško, 1:08,23; 5. Leber Leopold, Rudar, 1:12,36.

Mladinci na 3 km: 1. Tratnik Slavko, gimnazija, 20,02; 2. Menart Jože, Jel. vrh, 20,37; 3. Jurjavčič Ivan, Del. mlad., 20,59; 4. Škerabot Rena, gimnazija, 21,00; 5. Poljanec Ivan, Del. mlad., 21,19.

Mladinke na 2 km: 1. Mrak Mira, Rudar, 21,58; 2. Felc Zdravka, Rudar, 26,31; 3. Svetličič Marinka, 27,16; 4. Permozer Lavra, gimnazija, 30,59; 5. Kuštrin Mira, gimnazija, 35, 29.

Pionirji do 15. leta, 2 km: 1. Rupnik Drago, gimnazija, 17,15; 2. Kertel Danilo, gimnazija, 17,22; 3. Erjavc Jože, Vojško, 17,33; 4. Jurjavčič Ivan, ljud. šola, 18,32; 5. Poljanec Cveto, gimnazija, 19,01.

Zaradi pozne ure ni bilo mogoče izvesti tekmovanja v smuku in slalomu, ter se bodo ista vršila eno prihodnjih nedelj. Mladina iz Gor je za vse tekmovalce zbrala okoli 50 litrov mleka ter ga je delila brezplačno.

PO KONČANEM ŠOLSKEM LETU BO ODŠLA MLADINSKA BRIGADA POSTOJSKE GIMNAZIJE NA PROGO ŠAMAC—SARAJEVO

18. februarja je bila v Postojni III. konferenca srednješolske mladine iz Postojnske gimnazije. Mladina se je zbrala na konferenci predvsem zato, da pregleda delo in učne uspehe v prvi polovici šolskega leta in si zada smernice in naloge za nadaljnje delo pri zboljšanju učnih uspehov in izvenšolskem delovanju. Konferenco je vodil sekretariat ZAMJK za gimnazijo ter so konferenci prisostvovali tudi nekateri tovariši profesorji in tovariši ravnatelji.

Tovariš Bogdan, predsednik sekretarijata ZAMJK, je podal poročilo o delu organizacije in o učnih uspehih. Učni uspehi so bili v prvem polletju precej slabi in to zlasti v nižjih razredih, in sicer zaradi tega, ker mladinska organizacija ni posvečala dovolj pažnje pionirski organizaciji na šoli. Deloma pa je na slab učni uspeh vplival tudi otežkočen položaj, v katerem so dijaki, ki se v šolo vozijo in na vožnji in poti do vlaka zamudijo precej časa. Je pa tudi nekaj takih dijakov, zlasti v VI. razredu, v katerem so predvsem dijaki iz Postojne same, ki iz malomarnega odnosa do učenja niso dosegli dobrih učnih uspehov. Na celotni gimnaziji je 38% slabo ocenjenih dijakov, a 3% je ostalo neocenjenih.

Sekretariat ZAMJK gimnazije je prejel nalogo, da v dogovoru z ljudsko oblastjo in množičnimi organizacijami po možnosti preskrbi dijakom, ki se vozijo od daleč, nekaj topliega ob prihodu v šolo. Poleg tega pa je sekretariat dal obveznost, da bo mladinska organizacija nudila mnogo več pomoči pri učenju pionirski organizaciji. Konferenca je obravnavala tudi vprašanje kulturno-prosvetnega dela in naglasila, da bodo morali kljub že lepim uspehom na tem področju posvečati več pažnje temu delu in pritegniti širši krog dijakov v dramske krožke, pevske zore in recitacijske skupine.

V diskusiji po referatu o gospodarstvu v petletnem načrtu ter o največji delovni obveznosti, ki jo je dala mladina Jugoslavije, zgraditev proge Šamac—Sarajevo, pa so vsi dijaki, zlasti dijaki 7. in 8. razreda, z velikim navdušenjem dali obveznost, da se bodo udeležili te akcije. Da pa bodo to obveznost lahko izpolnili, bodo vložili vse sile za izboljšanje učnih uspehov, a poleg tega bodo že sedaj začeli delovati na tem, da bodo brigado čim bolj opretili. Vse to delo bodo vršili v duhu tekmovanja za III. kongres LMS.

Na koncu konference pa je sekretariat gimnazije predal najboljšemu razredu, to je IV. razredu, prehodno tekmovalno zastavico ter obenem razdelil knjižne nagrade drugemu in tretjemu najboljšemu

razredu, to je osmemu in sedmemu razredu. — Kot najboljši učenki na celotni gimnaziji je podaril knjižno nagrado tovarišici Makarovič Vlasti iz IV. razreda, ki je imela same odlične ocene. Nagradjeni so bili tudi posamezni tovariši, ki so pokazali najboljše uspehe pri kulturno-prosvetnem delu. — Konferenca je poslala Glavnemu odboru LMS resolucijo, v kateri je dijaška mladina postojnske gimnazije dala svoje obveznosti. V resoluciji je med drugim rečeno:

»Zbrani na III. srednješolski konferenci, se dijaki gimnazije v Postojni zavemo dolžnosti, ki se postavljajo pred nas. Zavedamo se, da naša domovina pri prehodu v načrtno izgradnjo potrebuje mnogo novih strokovnjakov, da bodo ti strokovnjaki morali zrasti iz naših vrst. V odgovor na novoletno poslanico maršala Tita in na proglas GO LMS smo na današnji konferenci sprejeli sledeče sklepe:

Kot svojo glavno nalogo si bomo postavili izboljšanje učnega uspeha. Posvečali bomo večjo pažnjo učnim krožkom in stremeli bomo za tem, da se bo predvsem slabo ocenjenim dijakom nudilo največ pomoči. Razredni odbori bodo pretresli učni uspeh vsakega dijaka. Najboljše dijake iz vsakega razreda bomo nagradili s knjižo; kot merilo za najboljši se ne bomo vzeli samo učni uspeh, ampak tudi pogoje in okoliščine, v katerih se dijak uči, ter pomoči, ki jo on nudi v učenju drugim. Med razredi bomo uvedli tekmovanje za najboljši povprečni učni uspeh; ob vsaki redovalni konferenci bo najboljši razred dobil prehodno zastavico. — Cilj našega kulturno-prosvetnega dela bo razširjenje našega kulturnega in literarnega obzorja z vestnim študijem in krožki. Razvili bomo fizikulturno gibanje na šoli zato, da bomo vzgajali zdrave, močne, gibčne, disciplinirane in odporne ljudi, ki bodo lahko poleg učenja in po dovršeni šoli dosti doprinesli pri izgradnji naše domovine in pri čuvanju pridobitve osvobodilne borbe. Polagali bomo večjo pažnjo pionirski organizaciji in nudili pionirjem pomoči pri učnih krožkih ter pri individualnem učenju.

Ob končanem šolskem letu bo odšla mladinska brigada iz naše gimnazije na progo Šamac—Sarajevo. Odšli pa bodo samo dijaki, ki bodo s pozitivnimi ocenami dovršili šolsko leto. Zato bomo vložili vse svoje sile, da bomo dosegli čim boljše uspehe in imeli tako možnost prispevati z delom k prvi največji akciji, ki jo bo dovršila jugoslovanska mladina v 1. letu petletnega načrta.

Združeni pevski zbori in godbe skupno nastopajo. Slika iz veličastne manifestacije v Kopru dne 9. februarja.

Idrijske žene bodo opretille mladino za Šamac—Sarajevo

Minuli teden smo imeli rajonske sestanke na katerih smo poročali o delovanju. Navzlic slabim potem je bila kar zadovoljiva udeležba. Opaža se, da se ljudstvo posameznih rajonov mesta Idrije vedno bolj zanima za politične probleme, tako doma kakor v tujini. Z velikim zanimanjem je sledilo ljudstvo vseh rajonov poročilu o borbi naših bratov v Slovenskem Korotanu, katero borbo že vodijo več stoletij proti nasilni germanizaciji. Na željo so se poslale številne resolucije narodni vladi LR Slovenije in zunanjim ministrom pri mirovni konferenci v Parizu za zahtevo, da se popravi krivica našim zaslužnim bratom.

Vršili so se tudi množični sestanki članic AFŽ, katere so sklenile sodelovati v tednu »Mladinske brigade«. Sklenile so z nabiralnimi prispevki opremiti našo mladino, katere se bo udeležila prostovoljnega dela na progi Šamac—Sarajevo.

Vsa mladina se z navdušenjem pripravljala za prostovoljno delo. Med pogovorom z zastopnikom mladine smo prišli do prepričanja, da se mladina z vse resnostjo pripravlja ter se pričakuje mnogo večja udeležba pri izgradnji za naše bodoče gospodarstvo važne železniške proge Šamac—Sarajevo.

Ferdo Vidmar — Idrija

ŠEMPAS — NAJVAŽNEJŠA NAŠA NALOGA JE GRADNJA PROGE ŠAMAC—SARAJEVO

Mladina iz Šempasa je v preteklem trimesečnem tekmovanju žela velike uspehe pri izgradnji svoje domovine — FLR Jugoslavije.

Danes vidimo nekoliko obnovljenih domov, obnovljenih cest itd. Vidimo po kljub temu še mnogo porušeni, cest, tovarnih in stanovanj, ki kličejo po obnovi. Mladina iz Šempasa, kot zvesta Titova mladina, je zaježila, da bo v predloženem štirimesečnem tekmovanju žela še večje uspehe ter lepše in boljše rezultate.

Velike važnosti je to, da se udele-

stvujemo v udarniškem delu, so pa tudi druge naloge, ki stojijo pred mladino, in sicer, da prisostvuje študijskim sestankom in čitalniškim krožkom, ki pri nas obstajajo, kajti tam si vsakdo pridobi dosti znanja. Ne mislite, da so sami mladinci, ki prisostvujejo čitalniškim krožkom, temveč prihajajo tudi starejši ljudje, in sicer do 65 let, ki kažejo veliko zanimanje do snovi, ki jo predelujemo na čitalniških krožkih.

Kot najvažnejšo nalogo smo si zadali sodelovanje pri gradnji mladinske proge Šamac—Sarajevo. Tavec Viktor

Lani Brčko-Banoviči, letos Šamac—Sarajevo

Prav blizu demarkacijske črte stoji vasica Senadole. Za časa borbe, čeprav redko naseljena je dala lepo število zavednih aktivistov. Tudi danes prebivalci nudijo vsestransko pomoč našim ljudski oblasti ali ostalim organizacijam. Prišel je glas v to oddaljeno vas, o nalogah, ki stoje v tem letu pred mladino, predvsem gradnja proge Šamac—Sarajevo. Mladinske brigade je treba

opremiti. Pričeli so takoj z nabiralno akcijo, pri kateri so zbrali 575 lir prostovoljnih prispevkov, ki so jih s ponosom darovali Okrajnemu odboru ZAMJK. Ne bodo ostali samo pri tem. Mladina se je v letu 1946. udeležila dela na progi Brčko—Banoviči, in bo prav tako sodelovala tudi pri gradnji proge Šamac—Sarajevo.

VEČER SLOVENSKE PESMI V POSTOJNI

Pevski zbor mesta Postojne je pod okriljem Prosvetnega sveta priredil pevski koncert pod naslovom »Slovenska pesem«. To je bil prvi samostojni pevski koncert po osvoboditvi v Postojni in je zato zanj vladalo veliko zanimanje. Na sporedu so bile partizanske pesmi, umetne in narodne, za moški, ženski in mešani zbor.

Koncert je zelo dobro uspel. Vključ izredno slabemu vremenu so poslušalci popolnoma napolnili veliko dvorano »Prosvetnega doma«. Razveseljivo je, da se

je koncerta v velikem številu udeležilo delavstvo, dalje mladina kakor tudi ljudstvo iz bližnjih vasi, kar priča, da naša prosveta že pričinja zajemati široke ljudske plasti.

S svojim nastopom se je Pevski zbor mesta Postojne predstavil kot zdravo telo, ter se je nadejati, da bo krog sebe združil še vse tiste pevke in pevce, ki so doslej stali ob strani ter tako postal dostojen predstavnik pevske kulture mesta Postojne.

Prvi semester v glasbeni šoli v Idriji

Idrija, 17. febr. 1947.

Minuli petek se je tudi v glasbeni šoli zaključil prvi semester še nekako z zadovoljivim uspehom.

Nekatero učenke, med njimi tudi komaj osemletna Maura Hribčnik, so nam na klavirju prikazale uspeha učenja prvega semestra. Prisotni starši so z zanimanjem sledili vsem točkam, katere so številne učenke lepo izvajale.

Učiteljstvo stremi, da čimprej vzgoji našo mladino, da ji bo na ta način omogočeno v bližnjih letih sodelovanje pri našem orkestru.

Ker vlada veliko zanimanje za glasbo, je nujno potrebno, da se da možnost vsem učencem v prostih urah izpopolnjevati se v raznih glasbenih instrumentih.

Nadejati se je, da se bodo uspehi glasbene šole ob koncu šolskega leta še izboljšali.

Ferdo Vidmar — Idrija

PEVSKI NASTOP V PRESTRANKU

V nedeljo dne 16. februarja 1947 je pevski zbor »Ivan Vadenal« s Prestranka priredil v Prosvetnem domu na Prestranku svoj koncert pod naslovom »Naša pesem«.

Spored koncerta je bil pester in je obsegal 6 skladb za mešani zbor in 15 skladb za moški zbor, od katerih je dve odpel moški oktet, eno pa mladinski zbor.

Izbira in sestava sporeda je bila dobra; v kolikor bi se morda dala prigovarjati nekaterim pesmim neprijetnost, bodisi da so izgubile časovni stik s sedanjo dobo, bodisi da se ji vebinsko ne prilagajajo. Ena izmed bodočih nalog odsekov za ljudsko prosveto pri naših odborih bi morala biti ta, da bodo skrbeli za pevsko literaturo in jo napravili dostopno vsem pevskim zborom, ki sami nimajo takih sredstev in zmožnosti.

Pevski zbor s Prestranka si je nadel ime po Ivanu Vadenalu, domačinu iz Zej, ki je dne 15. 12. 1942 padel kot žrtev fašističnega nasilja nad našim ljudstvom. V svoji sredi združuje pevce in pevke vasi Slavina, Koče, Selce in Prestranek. Hribčnica zbora je pač moški zbor iz Slavine, ki ima za seboj dolgoletno pevsko tradicijo. Pred dobrim mesecem so pristopile še tovarišice iz omenjenih vasi in je tako nastal mešani zbor, ki šteje nekaj nad 40 članov.

Pod vodstvom svojega pevovodje tov. Gržine Ivana iz Slavine je zbor odpel svoj program samozvestno in disciplinirano. Kvalitativno je moški zbor boljši od mešanega, kar pa je razumljivo, ker mešani zbor vadi šele mesec dni.

Za svoj nastop zasluži pevski zbor »Ivan Vadenal« vse priznanje. Kdor

ve, kaj pomeni našudirati 21 pesmi za koncertno izvajanje, mora priznati, da so se pevci in njihov pevovodja pošteno potrudili. Kljub temu, da so vsi brez izjeme preprosti kmetje in delavci, so po trdem dnevnem delu našli toliko časa, da so se redno udeleževali pevskega vaja. Uspeh ni izostal in nagrada pevcev naš jim bo zavest, da so med prvimi pevskim zbori, ki so v Slov. Primorju po osvoboditvi pričeli s samostojnimi koncerti graditi veliko in lepo zgradbo naše ljudske prosvete in kulture.

Svetek Rajko

POMOČ RDEČEGA KRIŽA GRGARSKEMU OKRAJU

Vasi grgarskega okraja so mnogo pretrpele v času fašističnega divjanja in nasilstva. Marsikatera družina je ostala brez strehe, marsikateri otrok brez staršev. Mnogo vdov, invalidov in bolnih, ki so jim zloglasna taborišča uničila zdravje, so posledica prestanega gorja. Ljudstvo je veliko pretrpelo in žrtvovalo za svojo svobodo, zato pa se je v času borbe oklenilo vseh ljudskih organizacij, ki so zrastle iz krvi najboljših sinov in tako je tudi že takrat vsestransko podprlo Rdeči križ, zavedajoč se, da s tem pomaga svojemu očetu, bratu, sestri, možu, ki so se borili za naše boljše življenje. Tudi po prestanih grozotah je ljudstvo nadalje ohranilo ljubezen do RK. Zavedalo se je, da je prestana grozota zapustila strašne posledice in ljudstvo bo potrebno zopet pomoči. Občutilo je, da je RK prepotrebna ljudska organizacija, ki je nujna v vojni, a ravno tako v miru, zato je ostalo še nadalje vključeno v delu za RK, ki je vidno napredovalo in dosegel v minulem letu izredno lepe uspehe. — V letu 1946 se je povečalo število članstva za 331 članov ter je šlo ob koncu leta 2146 članov. Delovalo je v okraju 37 krajevnih enot. Za lepši napredek in prevcit te humane ustanove so bile organizirane različne prireditve, proslave, predavanja, prodaje značk, nabiralne akcije. Skupno s članarino je bilo dohodkov 259.493 lir ter so se dvignili v primeru z lanskimi za 300%, kar je za naše prilike, ko so še rane, povzročene v letih gorja še tako sveže, zelo pohvalno dejstvo. — Okrožni odbor RK je videl resnično potrebo našega prebivalstva, zato je poslal 1200 kg sladkorja, nad 20.000 komadov raznega oblačila, zdravil v vrednosti nad 200.000 lir, 150 kompletnih zavojev za novorojenčke, 300 kilogramov ribjega olja za šolske otroke, nad 500 zabojev konzervirane hrane, okrog 2000 parov čevljev in 200 kg konzerviranega mleka. — Vse to se je razdelilo med ljudstvo potom krajevnih enot. Darove je narod z veseljem in s hvaležnostjo sprejel.

Omenjeni tovariši naj se zgledajo na Komandi področja v Vipavi sami, ali pa naj po več skupaj pošljejo zastopnika, ki pa naj ima s seboj pooblastil okrajnega združenja Primorskih partizanov.

(Nadaljevanje seznama v prih. številki.)

NEPRAVILNOSTI MLADINSKEGA VODSTVA

Nepravilnosti mladinskega vodstva vodstva mestnega aktiva ZAMJK Ilirska Bistrica pri vprašanju dvigovanja kadrov in pritegovanju mladine k aktivnemu delu v organizaciji, so se jasno pokazale pri sledenem primeru: Medtem ko so mladinski voditelji iskali opore za razne dvige pri sicer strokovno sposobnih, a malomeščansko nastrojenih elementih, so pri tem čisto pozabljali in omalovaževali skrb za zapostavljene mladince iz revnih delavskih vrst. Konkretne primer: Tov. Milostnih Josipina z Il. Bistric, ki ni nikdar prihajala na sestanke, ker se je čutila manjvredna in morda celo zapostavljena od ostalih premožnejših mladincev, je potem časopisov zvedela za gradnjo mladinske proge Šamac—Sarajevo. Tovarišica je z željo, da bi tudi ona po svojih močeh prispevala k gradnji mladinske proge in tako koristila skupnosti, prišla na okrajni odbor ZAMJK in prosila za vpis v seznam mladinskih delovnih brigad. Se več. Ta tovarišica, ki ni prihajala na mladinske sestanke, ker se aktiv ZAMJK ni pobrigal, da bi jo povabil in vzbudil, se je doma sama učila in gradila s čitanjem dnevnih časopisov ter je s svojim prepričevalnim pripovedovanjem pridobila še enega mladince, tov. Hrvatina Franca iz Studene Gore za mladinsko delovno brigado.

Samo iz zdravih delovnih vrst nam bo uspelo dvigati strokovni kader za uredništevne, petletnega gospodarskega načrta, za zboljšanje socialnega nivoja ljudstva nove Jugoslavije.

MLADINA, PRIJAVI SE ZA GRADNJO PROGE ŠAMAC—SARAJEVO!

ODLIKOVANJE DEMOBILIZIRANIH BORCEV

Z »ZNAKOM HRABROSTI«

Komanda Vipavskega vojnega področja obvešča:

Adam F. Franc, Abram A. Vladimir, Beauliš A. Jožef, Brezavšek M. Ciril, Bratina F. Srečko, Burgar F. Stanko, Bonča F. Rafael, Bave J. Albert, Brezovšek A. Anton, Bratina A. Edvard, Bolčina F. Franc, Bernard F. Matevž, Bukovec F. Viktor, Cijak A. Anton, Cesnik A. Jožef, Cargo J. Jožef, Cargo J. Izidor, Dmrtov J. Stanislav, Drolo M. Viktor, Furlan I. Rado, Furlan I. Mirko, Frank A. Franc, Fabjan F. Srečko, Francetič L. Julij, Furlan Albin, Fon A. Anton, Frank J. Ivan, Faletič A. Maks, Fučka A. Danilo, Guštin A. Mirko, Glavnar J. Jožef, Gravar P. Anton, Gaspari P. Maks, Hvala I. Frano, Humar M. Vilij, Hvala A. Rudolf, Hrevalin B. Oktavij, Hvala A. Bertho, Jančič I. Anton, Jenček J. Jožef, Jurca F. Bavilij, Ipavec S. Jožef, Kastele M. Ludvik, Kovačič Aldo, Kresovič F. Ivan (Franc), Koblar S. Franc, Kastele J. Anton, Karabegović E. Danilo, Krpan J. Edvard, Kompara A. Stanko, Kosmina J. Vido, Kobal J. Ivan, Kocijančič F. Ciril, Klianear I. Anton, Kallistar J. Jožef, Kljanšek J. Herman, Kumar J. Vinko, Krnc J. Ferdinand, Kersevan V. Milan, Leban I. Marjan, Lango I. Ivan, Lapajne J. Angelj, Leban M. Oskar, Ličen I. Stanko, Ličen I. Stanko, Likar I. Franc, Likar J. Alojz, Likar J. Alojz, Ličen V. Edmund, Mavrič V. Alojz, Mahnič J. Franc, Makrežič A. Mirko, Malakar A. Anton, Mavrič V. Viktor, Karkočič A. Ivan, Markič J. Rudi, Mrak J. Janez, Mohorič F. Jožef, Mrevlja A. Andrej, Markič J. Alojz, Novak A. Hinko, Novak F. Anton, Nemec A. Rudi, Oblak V. Jožef, Princ J. Lado, Pregelj F. Franc, Paternost V. Vladimir, Polak T. Alojz, Požar I. Ivan, Plahuta A. Ivan, Poženel F. Karol, Poljane F. Franc, Pahor R. Stane, Pegan A. Joško, Rant A. Anton, Renar I. Franc, Rutar A. Mirko, Roncelj I. Albin, Roje J. Alojz, Rupnik J. Andrej, Raspet F. Milan, Rijavec F. Herman, Staničič S. Dušan, Stanič S. Cveto, Skrljane F. Ludvik, Suligoi S. Cveto, Starin P. Vinko, Stibelj V. Milan, Sturm A. Rudolf, Sušmelj A. Anton, Stoka E. Milan, Stemberger A. Anton, Tanko I. Josip, Tribušon L. Ludvik, Tomlje J. Jožef, Uršič A. Franc, Zveo M. Jožef, Zupan J. Janko, Zigon J. Alojz, Znebelj I. Franc, Zgavo J. Franc, Znidarišič F. Franc, Vidmar R. Boris, Videtič I. Ivan, Volk J. Franc, Vižintin L. Ludvik, Vinser K. Marjan, Vergan A. Anton, Vinkler L. Anica, Volk F. Friderik, Vaneč F. Karel, Debenjak A. Angelj.

Omenjeni tovariši naj se zgledajo na Komandi področja v Vipavi sami, ali pa naj po več skupaj pošljejo zastopnika, ki pa naj ima s seboj pooblastil okrajnega združenja Primorskih partizanov.

(Nadaljevanje seznama v prih. številki.)

Objave

Tov. Trnovce Oliva, iz Grgarja št. 44, je izgubila osebno izkaznico št. 428, izdano od Okr. INOO Grgar ter izkaznico SIAU in s tem proglašajo izkaznice za neveljavne.

Uprava državnih posestev Bile, Peček, Prestranek s sedežem v Prestranku, kot pravna naslednica prave državnih gozdov v Postojni, tem potom preklicuje veljavnost izgubljenega računa Uprave državnih gozdov iz Postojne št. 10, ki je bil naslovljen na Komando Pozadine IV. Armije Jugoslovanske armade z dne 6. avgusta 1945 pod tek. št. 165.

S tem preneha veljavnost omenjenega računa in vse iz njega izvirajoče posledice.

Zaradi tehničnih ovir ni izšla »Primorska borba« pravočasno